

ל"א ד"ר ה"ג ז"ל

פגישת חברים
בבית ראש-הממשלה המנוח
לוי אשכול.

ירושלים, 23.3.1969.

נרשם ע"י שולמית יפה.

הגב' מרים אשכול: הייתי רוצה להודות לכם על שבאתם הנה הערב.

כיוון שאין כאן מנחה וזה אינו סיפור, כל אחד, אם יש לו משהו לספר, - יספר. אני בטוחה שכל אחד מכם מלא סיפורים ואנקדוטות. הייתי רוצה שננסה קצוץ להחיות את אשכול כמו שהיה וכמו שנשאר בזכרוננו. ואם מותר אף לי - אחחיל מסך, גולדה - בבקשה.

רה"מ ג. מאיר: בפעם הראשונה שראיתי את אשכול, זה היה בוועידה

החקלאית בפתח-תקווה, בערך שנה אחרי בואי לארץ, ובאתי ממרהביה. אבל הוא היה מרכז החקלאי ועוסק בחקלאות ואני לא באתי לעתים קרובות לכינוסים ולפגישות שונות, כך שבחקופה הראשונה ידעתי עליו. הוא אז היה הפועל הצעיר ואני הייתי אחדות-העומה, וידעתי שהוא מרכז החקלאי והרצפולר באחדות העבודה ואשכול הפועל הצעיר, אבל מראשית, ובמשך כל השנים עד האיחוד בין הפועל הצעיר ואחדות העבודה, אני, נדמה לי, כמעט שלא זוכרת אי-פעם דוקא התנגשות מפלגתית אחו. זה דוקא היה לי יותר עם שפרינצק, וגם עבדנו יחד יותר.

אבל העבודה המשותפת ממש, במחיצה אחת, הראשונה, הייתה כאשר שנינו הלכנו לבית-ברנר, בשנים הגרועות ביותר; בעצם דרשו ממני שאני אלך לבית-ברנר ואז עבדתי במסדרות ובועד הפועל של הסתדרות, ואני מודה ומתוודה שמשוט פחדתי. אמרתי אז לבן-גוריון: אם אני מוכרחה ללכת, למען השם, השלח אתי את שקולניק.

אני עכשיו אפילו לא זוכרת דוקא מדוע צאצאא בחרתי בו, אבל היחסים בבית-ברנר היו איומים אז בין החברים, בימי סיעת ב', והמצב היה חמור מאד. וראיתי את שקולניק ראז, את אשכול, אינו רוח טובה ויותר קלה לגישה לאנשים, וגם בחוץ מריבות ובחוך סכסוכים, וחשבתי שאתו אני

אוכל ללכת. לא פעיתי. כבר סיפרתי פה אחד הדברים, שהיה סמל אולי למצב אז, גם בעבודה, בחל-אביב וגם ביחסים בחוך בית-ברנר: היה חושך במסצרונונות של הבית. איני יודעת מה היה, אבל צאצא בנו כנראה כל-מיני מחיצות; הוסיפו חדרים, וכאשר נכנסנו למסדרון, היה חושך והיה קשה כמעט לראות לאן ללכת. ואני זוכרת, ביום הראשון שנכנסנו, אשכול נכנס והסתכל מסביב: קודם-כל - שיהיה אור. להרוס את כל המחיצות, שאנשים יוכלו לראות איש את רעהו.

דבר שני שהוא ביטל: באותם הימים צא, היות והיה חוסר-עבודה והמצב הפנימי בחוך ציבור הפועלים, יחסים בינמפלגתיים היו חסורים מאד, אז קומוניסטים היו מאד פעילים בחל-אביב ובעיקר בזמן חוסר-עבודה, כרגיל, הם עלו וחברים בחוך הסקציה של הסדרנים של "הפועל" היו במסדרונות, על-יד הדלתות של חדרי מזכירות וכך הלאה, מפני שלא חסרו החפרצויות בחוך החדרים. לפעמים גם איימו במכות ואולי לפעמים גם קבלו. אשכול אמר: זה לא ילך, לכו הביחה. דלת פתוחה, ואם יש לספל באיזה סקנדליסט שייכנס, צאצא בעצמי אטפל בו; לא נחוך לי שום סדרן ושום אחראי. ובאמת, מאז נדמה לי, זה לא חזר יותר לבית ברנר. אין פירוש הדבר שלא היו סקנדלים. היו, אבל זה הסתדר מעצמו.

אני אחר-כך זוכרת אותו היטב, גם כן עברנו יחד בשטח הבטחוני, בישוב אז. והקימו מוך ההגנה וערה שקראו לזה "איקס". זו היחה וערה בה חמשה אנשים, ואשכול היה אחד מהם. אשכול היה אז בין האקטיביסטים בישוב.

זה היה כך, שלא פעם אשכול היה צריך, לאאאא זאת-אומרת - קולו הכריע. ואני זוכרת שלא פעם (אני לא הייתי בועדה זו), אבל לא פעם, אחרי ישיבות אלה, אחרי שהחליטו כל-מיני דברים, לא פעם, כאשר היה מוביל אותי הביתה מאיזה מקום או בהליכה ברחוב, היה מספר וראיתי את כובד האחריות. הוא היה בטוח שמה שהכריע או מה שהצטרף - זה היה נכון. אבל זה בכל זאת פעולות, חמיר היו כאלה שסיכנו גם אנשים. וזה, הגישה הזאת, האישית האינטימית אל אנשים, שלא הכיר ולא ידע צא צא מי יצא לפעולה זו, - אז

כאשר אין בטחון שנוכל להחזיר, זה נורא הסריד אותו מוחמם הימים.

אני רוצה לספר, כאשר בן-גוריון הלך לשדה-בוקר בפעם

הראשונה, ישבנו חברים אחדים בחדר הזה ובן-גוריון דרש מאשכול שיהיה

ראש-ממשלה. אשכול לא רצה לשמוע. אחרי שיחה ארוכה אלו, הוא הביא אותי

הביחה. ואמר לי בדרך: הוא אמר: גולדה, תאמיני לי, כאשר אני רק

מעלה על דעתי שזה יכול לקרות - הייתי רוצה להעלם. הלב, כנראה, ניבא לו

אז מה פירוש הדבר. אבל כאשר הוא נכנס לממשלה כשר האוצר בויכוחים על

הקציב, כישיבת האבל עכשיו בנסת ציינו כל חברי הכנסת, שדברו מכל הסיעות,

על הסבנון החדש שהוא הכניס בויכוח בין חברי-הכנסת. בעצם עכשיו זה

היה מורגש יותר, מפני שהוא היה ראש-ממשלה והוא הופיע לעתים קרובות

בכנסת; אבל כבר אז בויכוחים על הקציב ואז היחה אופוזיציה גדולה

ודי חריפה, נדמה לי שהוא היה אולי הראשון שהכניס סבנון של ויכוח, חשובה,

עמידה - - אבל כרוח אחרת לגברי.

כמעט שאיני זוכרת שהוא התרגז, גם כאשר נאמרו דברים

קשים ולא . . . ועובדות לא נכונות.

נוסף לכל, רציתי לומר - הוא היה בן-אדם. אני, למשל,

לא שמעתי בקשן כל השנים שהכרתי את אשכול, בשנים האחרונות באמת במחיצה

קרובה מאד, אני לא שמעתי דברי-רכילות ממנו. אף פעם, על אף אחר.

נדמה לי שהוא היה האחרון בינינו שהגיע למסקנה

שלילית כלפי איזה חבר. פעם אמרתי לו על חבר, שאני הייתי משוכנעת ככל אופן

שדעתי השלילית היא צודקת, והוא אמר: מה לי לעשות? אני לא מביין אותך. אני

לא ראיתי ממנו שום דבר שלילי. אבל לצערי הרב, לא עבר זמן רב וחבר זה עשה

לו, התייחס אליו מאד קשה, ולא בצדק. אבל כמעט עד הרגע האחרון; והיתה פ

בו חברות טובה. אנחנו באחרות העבודה היינו מקנאים חמיד באנשי הפועל-

הצעיר, שכיניהם יש חברות יותר קרובה מאשר היתה בין אנשי אחדות-העבודה.

אחרי האיחוד, בכל אופן אנחנו הרגשנו את היחס הטוב ממנו, ומשפרינצק ומחברים

אחרים. אבל באמת, אצלו לא היו מחיצות. טוב, אולי אחר-כך.

The first part of the document discusses the general situation.

It is noted that the situation is complex and requires careful attention.

The second part of the document deals with the specific details of the case.

It is observed that the evidence presented is somewhat inconclusive.

Further investigation is required to clarify the facts of the matter.

The third part of the document provides a summary of the findings.

It is concluded that the matter is still under review.

The fourth part of the document outlines the recommended course of action.

It is suggested that the necessary steps be taken to resolve the issue.

The fifth part of the document discusses the implications of the findings.

It is noted that the results may have significant consequences.

The sixth part of the document provides a final summary of the report.

It is emphasized that the information is confidential and should be handled accordingly.

The seventh part of the document contains the signature and date.

The eighth part of the document includes the name and title of the author.

The ninth part of the document lists the references used in the report.

The tenth part of the document provides the contact information for the author.

The eleventh part of the document contains the distribution list.

The twelfth part of the document includes the approval and signature of the supervisor.

The thirteenth part of the document provides the date of the report.

The fourteenth part of the document contains the name of the organization.

The fifteenth part of the document includes the name of the project.

The sixteenth part of the document provides the name of the department.

The seventeenth part of the document includes the name of the office.

The eighteenth part of the document contains the name of the division.

The nineteenth part of the document includes the name of the section.

The twentieth part of the document provides the name of the unit.

מר סטן (קול ישראל): הייתי רוצה לבקש מכם, שהסיפורים, שזו חתיה יותר שיחה ולא סיפורים סגורים, במידה שזה אפשרי. כמובן,

שכאשר גברת מדברת, לא יפה להפריע ולהוסיף, אבל במקרים אחרים -

הייתי מבקש שהמטרה היא, שזה יהיה בבחינת שיחה ולא סיפורים. כי אחרת יכולים היינו להקליט כל אחד בנפרד. אם כך - נמשיך.

גב' מרים אשכול: אם אפשר שנחוס רוזנפלד, מדגניה ב', שיש לו המון

סיפורים - יתחיל. אבל כיוון שהוא מספר כל כך הרבה סיפורים,

אז חברים רבים ירצו ממילא להפסיק אותו. - א) מחוך שיהיו

לו אסוציאציות, ב) משום שבאמת ירצו להפסיק אותו.

נחום רוזנפלד: ככל הפרוטוקול של דגניה ב' לא חמצאו אף

נאום אחד שלי...

גב' מרים אשכול: זאת לא, הוא רק מספר סיפורים.

מר נחום רוזנפלד: הרקלמה הזאת היא קצת לא מדוייקת: אני מאד-מאד מקצר.

פה אנו מדברים על לוי אשכול. הכרתי את לוי אשכול

מהימים הראשונים שלי בארץ, בשנת 1914, ולאיזה זמן נפסק הקשר.

גרנו בחדר אחד במלון בפתח-הקווה, ואחר-כך נפסק הקשר - -

ונפגשנו שוב באיזה מקום בקרבת ירושלים, במקום שנקרא אז קלנדיה.

זה היה בראשית מלחמת העולם הראשונה, כמעט בראשיתה ועוד לפני הגיוס.

התורכים עדיין לא גייסו לצבא, ותמיד הכרתי את אשכול בחור אדם דאצצא;

דינמי; אדם מעשי ואולי אני לא אגזים אם אגיד, שאני חבר קיבוץ, וקיבוץ של

אילו טאות אנשים, ואם נמצאים שם לכל הפחות שלושים-ארבעים אש, עם

קוליטי כזה, אז יכול הקיבוץ לעמוד על הרגליו ולצאת לדרך המלך. דגניה ב'

התברכה באשכול, שהוא היה בין המיסדרים, בין מניחי-היסוד לקבוצה, שפעם

קראו לה "קבוצת-עבודה, ואחר-כך אנו היווינו את קבוצת דגניה ב'".

כרגיל בקבוצה יש אנשים שלא כל כך מכירים חיי קבוצה

וחמיד יש פנצ'רים, לפעמים בין חבר לחבר, ואשכול היה האיש ומזה יצא לו

שם טוב של פשרן, שאל והוא היה תמיד האיש המסאכין שלום בין האנשים.

23.3.69

נחום רוזנפלד:

תמיד חשבתי שאולי הוא משבט אהרן הכהן, מגיד שלום ואוהב שלום, כי הוא היה-מפד בדגניה ב'; בין הבקוצה שהיוותה את היסוד של דגניה-ב' נשארו מעטים מאד) מאד ועד היום עוד אשכול היה נחשב כחבר דגניה ב', לא רק מכובד, כי אם חשוב מאד, על אף שמשנת 1925 . . . לעתים היה נעדר מהבית ובאחרית הימים, בסוף הימים הוא כבר לגמרי ניתק מהבית. לעומת זאת אשכול ידע תמיד שביחו הוא דגניה ב'. אני יכול לספר פרטים: אשכול, ננח, כפועל: היתה לו מגמה לעשות כל דבר בדיוקנות ובטוב ובכבוד. גם צבוד וגם בטוב. ואחר-כך, אשכול כעסקן: אשכול כעסקן לא הרבה הרבה להתחבט עם תפקידים שהעמיסו עליו. הוא היה מה שקוראים רב-בוני ורב-ענפין. זה לא גוזמה. יש פה עוד חברים שודאי יוסיפו משהו, ואני ודאי איני סגזים בזה.

אתה יכול לספר איזה סיפור על פתח-הקווה?

מר טטן:

אספר סיפור על לפני פתח-הקווה. אשכול לא היה

נחום רוזנפלד:

אליס, אבל פעם אחת, בוחחלת הגיוס לצבא התורכי, עבדנו יחד במקום שקראו לה לזה אחר-כך עטרות, ואז קראו לו קלנדיה וחפרנו בורות ועברה שיירה של מגוייסים ערבים. לפני המגוייסים האלה רכבו ג' נדרמריה תורכית וגם אנא אחריהם רכבו ג' נדרמריה תורכית. במקום שעבדנו היה כרם-ענבים, שעדיין לא הספקנו לבצור אותם. במקום אחד היתה הגדר פרוצה וחילל אוד התחיל לבצור ענבים. עבר חילל שני ושלישי, ו - - - היה לנו מעדר וחיה לנו גם נשק חס. אבל הזהירו אותנו לא להתחיל בנשק חס. לא ידענו שגדוד שלם הולך מאחוריהם, כי הגדר היתה גבוהה, והסתירה. אשכול נתן מכה והוריה את המעדר על האיש וכאשר הוא נתן לו בראש - התחילו כולם והשכיבו את אשכול על האדמה. מישהו, תוך רגעים ספורים - - - את האדמה התכוכה, שהיתה מחבורות . . .

וערבי אחד הפס אותו מעליו וערבים עם מקלות עשו לו סימנים רבים על הידים. בינתיים באו התורכים שהובילו את השיירה הזאת והחיילים ברחו. אז הוא קם והוא היה רק זמן קצר בארץ, אצאא וניער את הבלורית שלו ואמר:

נחום רוזנפלד:

"לעזעאל שילבן!". הוא אמר: אני רק שבועות אחדים בארץ ואני כבר מדבר עברית ולא רוסיית.

רה"מ. ג. מאיר: אני רוצה להוסיף בנוגע לזה שהוא תמיד היה מפשר בין אנשים כל השנים במפלגה, כאשר היה איזה סכסוך באיזה מקום באיזה עניין או בין חברים, תמיד כמעט הייתה ועדת-אשכול. זו הייתה ועדה, שאשכול בראשה וכל הצרות, בעיקר בין חברים שהיו במלחמה, הלכו לאשכול; איך שהוא הוא היה מסדר את העניין.

מר ארי אבנר: אני רציתי רק לומר שהייתה לי הזדמנות להיחקל לא מעט פעמים באופן מחשבתו של אשכול. גדמה לי, שהעניין זה, שאשכול היה מפשר בין בני-אדם, הוא נולד מיחסו לבני-אדם. זה היה משהו פנימי בתוכו, כי כל המחשבה שלו התנהלה בדיאלוגים עם עצמו, כשעה שלא היה זולתו; בדיאלוג עם זולתו, כאשר היה זולתו. הוא תמיד אהב והקפיד למצוא את האדם שלא חשב כמוהו, כי מחוך הדיאלוג - למצוא את המוצא הזה.

הוא הגיע תמיד למסקנה מחוך הדיאלוג; לכן תמיד גם פשרה בין דיאלוג בין שני אנשים אחרים. זו הייתה רק תכונה של יחסים בין בני-אדם. כאשר שמעתי אותו מדבר אידיש, היה פה דיאלוג בין האידיש האוקראינית והאידיש אלא של הגימנסיה (הליטאית), והיו אלה שני עולמות. ותמיד היה בו דיאלוג ותמיד הגיע לכלל פשרה מחוך מסקנה בין שני הצדדים.

מר ל. אליאב: אצא אאצא לפני חודש וחצי נחבלתי בתאונת-דרכים. שכבתי בבית חולים והנה אני מקבל טלפון מאשכול לבית-החולים.

כרביל, הוא אמר: נו, יונגרטן, מה קורה לך? אמרתי: נחבלתי קצת. הוא אמר: כהוגן? אמרתי: כן, די כהוגן. הוא אמר: מה היה לך? אמרתי: כמה צלעות וגם זעזוע-מוח. הוא אמר: זעזוע מוח הוגן? אמרתי: כן. הוא אמר: לפעמים

המוח אצלך עקום. עשיו יש סיכוי שהוא יתייטר. אמרה לי, שאצא שקשה לי לצחוק מכיוון שהצלעות שלי כואבות. אז הוא אמר: אספר לך סיפור על נחום. עבדתי עם נחם עם זוג פרדות ועגלה, והנה היתה לנו התנגשות די קשה ונחום קיבל מההתנגשות (ממה זה היה, נחום?) - עם מי היתה ההתנגשות? - ש עוד עגלה?) (נחום רזנפלד: עם עוד עגלה) והנה, נחום קיבל איזו מכה הגונה מאד ואני מרים אותו ואני רואה שהוא צוחק. ראיתי שהוא קיבל מכה הגונה והוא חוצק... אני מסתכל ואני רואה שזה צחוק מוזר מאד. אחר-כך הסתבר שהיה לנחום זעזוע-מוח הגון מאד, והצחוק הזה היה צחוק מתוך הזעזוע.

בב' מלכה רט: הייתי רוצה לספר איך אשכול היה מגיע הביתה, איך

זא היה נכנס לחצר, איך הינו פוגשים אותו.

ראשית, החברים ידעו שאשכול עומד לבוא והיתה איזו

שמחה. משר אשכול היה נכנס לביתו, לדירתו, היה מתחיל לפזם ניגון חסידי, תמיד. בבוקר, בצהריים, בערב, תמיד היה מפזם את המנגינות החסידיות. בלי חווים, זה ודאי מנגינות ללא תווים. אולי אלה היו קומפוזיציות שלו, של עצמו, אבל אלה היו ניבונים יהודיים. ידענו שאשכול הגיע, אשכול בבית.

אשכול תמיד ביקש שבכל התנאים, אפילו בהנאים הפשוטים

ביותר, של אותם שנים, שנשמור על אסטטיקה, יופי. שנגיש את השחיה בצורה נאה, שהשולחן יהיה יפה, ששיחיה יפה מסביב. והתנאים אז היו פרימיטיביים ביותר, וגם המושגים היו פרימיטיביים. אולי זלזלנו אז ביופי ואסטטיקה. הוא בן החקופה ההיא, ובכל זאת היה לו הרצון הזה.

איך היינו מקבלים את אשכול כאשר היה מגיע הביתה:

אשכול היה שר האוצר ואחר-כך נתמנה לראש-הממשלה. הוא הגיע הביתה. ניגשה אליו סוניה, חיבקה אותו תשקה לו ואמרה לו: עכשיו אני יכולה לנשק לך כמה שאני רוצה, ולא אצטרך לשלם לך מס-מוחרות...

פרופ' רחמילביץ:

אלונקה ועליה ילדה - - - והיא שוכבת ומסתכלת 8 - -

והיא שכבה עד אשר התפנה אח או אחות - -

הוא לא יכול היה להבין מדוע שוכבת אצא כך ילדה ולא

מפחרים להגיש לה עזרה. אם נבחן בן אדם - הרי זה ברגעים קשים.

הגב' אשכול מזכירה עכשיו את השיחה שלנו רק לפני זמן

קצר, על תקופת הנעורים. אשכול אצאָ טיים את הגימנסיה - -

היה זה מוסד חינוכי חשוב מאד בתקופה ההיא, בוילנה,

ירושלים דהלָיטא.

למדו בה . . . תלמידים מכל קצוות רוסיה, שלא

התקבלו לגימנסיות רוסיות. שפת הלימודים הייתה רוסית, אבל בשבת לא למדו

שם. משום-כך, שלחו 8 - - מבוברויסק לוילנא - -

והנה, רק לפני שבועות-מספר שוב זכרונות מהימים ההם

בגימנסיה בוילנא. אמצעי קיומו היו די במצוקה. גר בחדר לא-חדר, מקור

פרנסה קטן ביותר - שעורים. אבל באיזו התלהבות הוא סיפר על המורים שלו,

שגם אני הכרתי אותם. הוא טיים ב-1913 ואני גמתי אז לשם. הוא התלהב

מהמורה לשפה הלאטינית, באמת מורה יוצא מן הכלל. ואשכל היה תלמיד מצויין

דוקא בלאטינית והמורה נתן לו את הציונים הטובים ביותר. ולא היה כמו אשכול

מומחה ללאטינית. אבל בהזדמנות זו הוא גם לא שכח את אשת-המנהל, ושהיא הייתה

"חתיכה", אבל איזו "חתיכה"!

החיוניות, הויטליות שלו, כפי שאתם שעברתם אתו מכירים

זאת יותר טוב ממני, גם אני הכרתי זאת. היא מתבטאה גם בתגובה למחלות,

להפרעות גופניות. הוא היה תמיד חולה באופן פתאומי, אבל מתגבר בצורה

בלתי-רגילה. תמיד התפלאחי מאיפה הכחות האלה, העצומים להתגבר ברצון כביר

כזה-ודבסהירות כה מפתיעה על מחלות די רציניות. ובלי אנחה ובלי תלונה.

הוא היה יהודי. לא צריך לתאר את אשכול - איזה יהודי היה

אבל אנחה יהודית לא שמעתי ממנו. "אפס לא בסדר" - הוא היה אומר. זה היה

הביטוי העיקרי לתלונה על מיחושים שלו.

הוא יבין, על פי המידע, כי המסמך המוצג הוא מסמך רשמי, ויש לו חשיבות רבה.

הערה:

המסמך המוצג הוא מסמך רשמי, ויש לו חשיבות רבה. המסמך המוצג הוא מסמך רשמי, ויש לו חשיבות רבה. המסמך המוצג הוא מסמך רשמי, ויש לו חשיבות רבה.

הערה:

המסמך המוצג הוא מסמך רשמי, ויש לו חשיבות רבה. המסמך המוצג הוא מסמך רשמי, ויש לו חשיבות רבה. המסמך המוצג הוא מסמך רשמי, ויש לו חשיבות רבה.

הערה:

המסמך המוצג הוא מסמך רשמי, ויש לו חשיבות רבה. המסמך המוצג הוא מסמך רשמי, ויש לו חשיבות רבה. המסמך המוצג הוא מסמך רשמי, ויש לו חשיבות רבה.

התנועה של תופעלים, שהיתה חלק שבאו מאמריקה וחלק שמקליה, בארץ.

אשכול, שקולניק היה שוב פעם בין המפקקים,

היות והוא היה בין המפקקים להיוב, אבל משום-מה הדבר הזה לא נעשה בזמנו.

שקולניק בצבא הגיע לדרגה של פיקוד ידוע. הוא קיבל סרט אחד, סרט שני.

זה נדבק אליו בריוק כמו שנדבק משו, והנה הגיע כבר לדרגה, שצריך היה

לקבל סרט שלישי, להיות סרג'נט. וסרג'נט בצבא הבריטי זאת אומרת - תנאי-

חיים אחרים מאשר - - רבילים.

כאשר בא לחברתם שלו ואמר: מה יהיה? עכשיו - מה לעשות?

כמובן שיעצו לו שהקריירה שלו צריכה להיגמר, כי אחרת הוא עובר לחוב

לגמרי אחר של חברה ידועה. הוא, כמובן, הלך לאופים והודיע שהוא לא מוכשר

לקבל עליו את החפיד הקשה הזה... זה נקרא בצבא הבריטי "רפיוז טו - -"

כיוון שכך, הוא-נאסר לכמה שעות, באופן סמלי, והורירו לו גם את שני

הסרטים האחרים, ושוב פעם הוא נשאר חבר...

הוא תמיד דאג שאולי הוא לא יקיים את עצמו. הוא שאת

את החברים, חלק מחברינו - למה הוא צריך להכין את עצמו.

החבר נחום יעץ לו שילמד פרזול סוסים, ושזה יהיה משהו ממשי בשביל המשק.

ובאמת, הוא נכנס לענין זה. . . ולמד את המקצוע הזה.

שקולניק בכל זאת עסק בקטנות, אבל אלה לא היו כל כך

קטנות. הוא ידע גם לעתים לעשות דברים, שמעבר ליכולת אדם לפעמים.

זכורני, שבזמן שהאנגלים באו לפתח-תקווה ונשארו על גבול פתח-תקווה,

על-יד "בנים" - שהתרוקנה מפאת ומשמחה אחת, שלקחו אותה לצד כפר-סבא,

התורכים העבירו אותם והיו שתי פרות, ולא היה איש שיטפל בהן. שקולניק

התגנב והוציא את שתי הפרות והוציא אותם לפתח-תקווה - - -

ושם מסר אותן. וכאשר חזרה המשפחה, החזיר את הפרות יחד עם תוספת הכנסה-

ידועה, שמהחלב של הפרות.

זו היתה טענה הפועלים הראשונה בהסתוריה של תנועת

הפועלות בארץ.

מר גולן: אני רוצה לספר על חוש ההומור, הבלתי רגיל של אשכול:

אני זוכר ישיבה באמריקה, שהיה די חריף בה - -
ומהנדס אריקאי אצאאאאאא אמר מספר.

אשכול שאל אותו והוא אצא ענה. היה ברור שזה מספר

שאותו מהנדס באוחו רגע המציא אותו. אשכול אמר, שהמספר הזה מזכיר לו,

שכאשר היה ילד: כאשר הייתי ילד הייתי לומר חומש ברש"י ואבא היה

בוזן אותי בכל שבת וחמיד היה אומר לי: לדעה פ אינך יודע. מדוע אינך יכול
לנחש נכון?

אל"מ י. ליאור:

אבי נכרחי אח אשכול בעבודתי אחו כמשך שלוש שנים, ואולי
הייתי קרוב אליו מאד ברגעים האחרונים. אבל אני סוכרה

כאן לספר סיפור, שהוא קצת קשור בדברים שנאמרו עד עכשיו.

הוא חמיד אמר, שהבל שלא למד הנדסה והוא אינו מהנדס.

והנה, הרבה לפני מלחמת ששת-הימים אפת אנחנו החלבטנו קשה מאד והרבה מאד

- כיצד לפתור את בעיית המיקוש. יום-יום היו קומנדקרים, מכוניות ואנשים

נפגעים ונהרגים ונפצעים, וזה אצא הדאיג אותן מאד-מאד. ולא פעם ולא

שתיים הוא לחץ על הרמטכ"ל בישיבות המטה, למצוא פתרון הרבה יותר יסודי,

יותר ראדיקלי בענין המיקוש.

יום בהיר אחד הוא, עם האימפרוביזציות שלו, ולמרות

שלא למד הנדסה, אמר לרמטכ"ל: אני חושב שאפשר למצוא ולהכין מתקן מיוחד,

שיתגלגל לפני מכוניות. במתקן זה יבואו בבוקר, בצהריים, מתי שצריך לחפש

לבדוק ואז יכולים אנו לחסוך הרבה קרבנות.

אחרי לבטים ולחצים עצומים - הענין נעשה. רק לפני

מספר שבועות ביקש ממני לבדוק באיזה שלב נמצא הענין. עודדתי ואמרתי שזה

עבר כבר שלבים רבים(רבים של פיתוח ושכלולים. בדקתי זאת ודינווחתי לו

שהענין היום בפעולה בכל המקומות, בכל החזיתות והציל כבר הרבה מאד מקרים.

דבר שני: - - הוא ידע והרגיש, ששאפשר באמצעות

זחלמים להציל פה, במקרה כזה, והוא לחץ והענין הופעל והופעל בזמנו,

1948-1949

1949-1950

1950-1951

1951-1952

1952-1953

1953-1954

1954-1955

1955-1956

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

איך לספל בכל העסק הזה.

הוא פונה לאיש חטיבת כרמלי ואומר: אצלך, בדף 8 סעיף 18, מופיע סעיף תזמורת. למה לך תזמורת? אז הוא אומר: החטיבה רק עכשיו קמה וצריך הווי ובידור וצריך לעשות מרשים ומהלכות... אחה, אמר הוא - זה באמת חשוב.

לאיש חיל האויר הוא אומר: אצלך, בסעיף 15 כתוב - תזמורת חיל-האויר. אמר איש חיל האויר: מה זאת אומרת, אנו מתחילים לעשות קורס של קאדטים וקציני טיס, ואיך ילך חיל האויר בלי תזמורת? הוא פונה אלי ואומר: גם אצלך כתוב "תזמורת". ואני אומר: איך יכול חיל הים להתקיים בלי תזמורת. צריך לצפצף, אניות נכנסות ויוצאות.

הוא אומר: נדמה לי שאחה די קרוב לכרמלי, האם הם לא יכולים להשתמש בתזמורת שלכם ואתם בשלהם?

ק הוא מצא אצל כולם סעיפים של תזמורת, ולא היה חיל אחד שלא היה בו סעיף של תזמורת.

כך היינו במצב של נסיגה. והוא אומר: חברי יקרים, מה אתם חושבים - תזמורת עכשיו צריכים אנו? צריכים לבוא אלפי עולים, צריך להקים להם בתים, איפה כסף לאוטובוסים וכו'? * תמחקו את כל התזמורות, תמחקו את כל התקציבים בחזרה, ובבקשה - חורידו קודם-כל לחצי הסכום ואחר-כך נתחיל לדבר אתכם...

אל"מ י. ליאור: כאשר הוא בא לבקר את חיל האויר ושאל כמה עולה מטוס סילון, אמרו לו - חצי מיליון. הא שאל: וטייס אחד בלבד עם בחצי מיליון?

מר לוברני: אספר מהנסיון שהיה לי אהו בשעה שהייתי ב-6 יועץ לעניני ערבים של ראש-הממשלה ונוכחתי ביחסים אלה. רצייתי לשכנע אותו שייכנס לנצרת לביקור, ולאחר מאמצים ארוכים הצלחתי

לקבוע אתו יום ואצטא לא וחכימי לו במבואות נצרה, כדי להיכנס אתו לעיר. ונהה, הוא מופיע ואני נכנס למכונית ואנחנו ממשיכים לנבוע ופתאום הוא אומר לי: אחה יודע מה זה "הפועל הצעיר"? אני לתומי אמרתי: "הפועל-הצעיר" - זה בטאון של מפא"י. הוא אמר לי: רגע אחד, אני לא מדבר על בטאון של מפא"י, אלא אם אתה יודע מה זה "הפועל הצעיר". אמרתי: אתה מחכוון לפלב המפלגה, שהיה לפני כך וכך שנים?

הוא אמר: כן. אתה יודע מה יחסו לערבים היה? אמרתי:

אני לא כל כך בקי בהסטוריה. הוא אמר: אנחנו עושים הפסקה ואסביר לך את ההבדל בין הפועל הצעיר ואחדות העבודה, ואז קבלתי הרצאה מאד יסודית על ההבדל באידיאולוגיה שהיתה כלפי ערבים ביה אחדות העבודה והפועל הצעיר. ואז אמר לי: יונגר-מן, חדע לך, שאני איש "הפועל-הצעיר" ואנו נכנסים לעיר זו כמו אנשי "הפועל הצעיר" ולא כמו אנשי "אחדות העבודה", ומתיחסים לערבים כמו אנשי "הפועל הצעיר". אמרתי: בסדר גמור. למה אתה מחכוון? אמר: אני הושב שאחה נוטה לחומרה בעין הערבים.

שמעתי שאחה הושב שצריך לנהוג בהם ביד חזקה.

אמרתי: לעתים - כן. אז אמר לי: אני רוצה שתגיד לי איך מסתדרים אתם ביד אצאק רכה ולא חזקה. וברוח זו הגענו למרגלות עיריח נצרת, וכאשר הוא יצא, הוא אמר לי: ע אל חשכה, - "הפועל הצעיר"!

אחר-כך - דברי זאב רם. רשם - ר. רובינשטיין.

מר עדי יפה:

קודם כל, לגבי הכלכלנים וכו' - היה ביטוי אחד של אשכול, שהיה אומר: (וזה נוגע גם לרופאים, לפעמים): כאשר אדם זקוק - מוטב לו שישאל מבעל-נסיון מאשר ממומחה... היה נושא אחר של מחגם, שהפך שגור בפיו: במקום לדבר על "מרוב עצים איננו רואים את היער" - היה אומר: חייבים לזכור: אל תשכחו מרוב היער לראות את העצים".

היה עומד על כך, שיש לשים לב גם לקטנים, במסגרת הדיון

הגדול.

ישראל ליאור דיבר על הדאגה שלו לחיילים: ישראל לא

הספיק לספר מתי הזכיר פד דבר כזה. היה זה בזמן - -

על השקעה של 250 מיליון דולר, כאשר כל צה"ל הולך לעשות מחפש מהפכה גדולה. אז הוא היה אומר: רגע אחד. האם מצאתם את הפתרון ל- הזה, שמציל חיי חייל?

באותו אופן היה מקפיד במיוחד על יחסו לכל מכתב,

ובמשרד ראש הממשלה מתקבלים כמה אלפי מכתבים בשנה. לא רק כמו אותה אשה, או אב שכול, מיוצאי רוסיה. כל אחד מאלה היה קרוב ללב. אוי ואבוי היה לנו אם היינו מתייחסים בזבזול אל פונה פשוט מהציבור, אלא שהיה מעלה בעיה שנדמה היה לנו, שאינו צריך להטריד בזה את ראש-הממשלה. זה היה קרוב ללב וצריך היה לדווח לו שאמנם טיפלנו בזה.

נקודה נוספת: נדמה לי שהיתה בראש-הממשלה מדינה

מיוחדת בינה בין פעשיות ואידאולוגיה. מצד אחד היה איש עם שתי רגלין על הקרקע; איש שמאמין רק בעושים. יחד עם זאת היה כל כך כנה באמונתו בסוציאליזם הציוני, בחנועת העבודה. והיה מחפש תמיד את המדינה בין שני הצדדים. לא יכול היה לסבול שמדברים על מוסר עבודה לא טוב או ש - -

למשל: הביטוי "אור לגויים" - הוא לא אהב - -

הוא אמר: זו סיסמא גדולה. הלואי ולא יהיה חושך ליהודים... בואו נחפש

אותה אידאולוגיה בצורה מעשית, שנוכל לחשיבה.

PHYSICS DEPARTMENT

1951

PHYSICS 101

LECTURE 1: INTRODUCTION TO PHYSICS

1.1. THE SCIENTIFIC METHOD

1.2. MEASUREMENT AND UNCERTAINTY

1.3. KINEMATICS

1.4. DYNAMICS

1.5. ENERGY

1.6. ROTATION

1.7. OSCILLATIONS

1.8. WAVES

1.9. OPTICS

1.10. MODERN PHYSICS

1.11. RELATIVITY

1.12. QUANTUM MECHANICS

1.13. ATOMIC PHYSICS

1.14. NUCLEAR PHYSICS

1.15. PARTICLE PHYSICS

1.16. COSMOLOGY

1.17. BIOPHYSICS

1.18. ENVIRONMENTAL PHYSICS

1.19. MEDICAL PHYSICS

1.20. ASTRONOMY

1.21. SPACE PHYSICS

1.22. GEOPHYSICS

1.23. CLIMATE PHYSICS

1.24. METEOROLOGICAL PHYSICS

1.25. ENVIRONMENTAL PHYSICS

ועוד הערה: מישהו זכיר כאן אסטטיקה. אביא דוגמא

מאסטטיקה שהיא קצת מעבר לאסטטיקה: בשבועות החגגים שהכרתי אותו, עוד לא ידעתי איך עלי לצאצא "לאכול" את התפקיד הזה ואיך עלי להתנהג. אני מקבל את ראש-הממשלה בכניסה לבנין ומדבר אתו על תקדיח תקרית-גבול, ועל מעשה שהיה בין ארצות. הוא מביט ואומר: הרי לא מטפלים במחפס הזה כראוי והוא ימות.

זה לא אסטטיקה, אלא אסטטיקה וחקלאות. החקלאות היתה את

אהבה-נעוריו והדבר השלם ביותר בו. כי היה בא מאה אחוז - גם יצירה, גם ציונות, גם סוציאליזם, גם בנין הארץ, גם אסטטיקה.

נדמה לי שהימים הבהירים והנעימים ביותר שעברנו

יחד, בהם הרגיש את עצמו בשיא התרוממות הרוח, היו כאשר עשינו איזה סיור באזור חקלאי.

מר עמי קמיר: אם מדברים על אסטטיקה, אשיף אוסיף שתי דוגמאות:

בשנים האחרונות אבר כברה-~~בבגל~~, וכל פעם, כשהיה

מגיע למשרד, היה מזעיק אותי ושואל: האם הלכת ברגל בשטח? צא החוצה,

חראה, האם נטעו גן נאה כל כך כדי להשאיר בו שייריים? חמרי בין וכו'?

אני על כל פנים יצאתי ודאגתי לתקן זאת. כרגיל הדברים נסחבו, וכעבור

שבוע היה שוב חוזר אותו מקרה. לא התבייש והרים טלפון ואמר: יהודי, קח -

- -

א888 עוד מקרה: כאשר היה הולך ורואה את משרדי-

הממשלה, בנינים יפים ומהודרים ופקידים ופקידות היו נוהגים להציב על אדני החלונות חיקים וספרים, והבנין נראה היה דל. הוא היה מצער אותו והיה מקפיד מדי יום ביומו, כאשר היה עובר, לבקש מהאנשים להסיר את החיקים מהחלונות, וכך הקפיד פעמים רבות, עד אשר היום זו עובדה, שלא מומיעים שם ספרים חיקים...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

Section 1

The first part of the document discusses the general principles of the organization. It outlines the mission and the goals of the organization, which are to provide a safe and secure environment for all members. The document also discusses the importance of maintaining a high level of security and the need for all members to adhere to the organization's policies and procedures.

Section 2

The second part of the document discusses the organizational structure and the roles of the various departments. It outlines the responsibilities of the executive committee, the board of directors, and the various departments. The document also discusses the importance of maintaining a high level of communication and the need for all members to work together to achieve the organization's goals.

Section 3

The third part of the document discusses the financial matters of the organization. It outlines the budget and the financial goals of the organization. The document also discusses the importance of maintaining a high level of financial transparency and the need for all members to contribute to the organization's financial success.

מר ל. אליאב:

ההתיישבות הגדולה: אשכול לא יכול היה לשבת יותר מאשר
יום אחד או שניים בירושלים ובתל-אביב ומיד - סיורים.

והנה, אנך-כאים לאחד ממושבי העולים וכמוכן - -

וכל העולים על משפחותיהם מתאספים מסביב לראש המחלקה להתיישבות. וטענות
וטענות נשמעות והוא אומר: תרשום, תרשום, תרשום. והנה, יהודי בא עם טענה
מיוחדת. הוא הביא שתי נשים והוא קיבל יחידה דיוור אחת. ובצריף הוא יושב.
הוא יהודי חכם ואומר לאשכול: אשכול, אתם הרי רוצים, אני שומע, ואני יודע,
שנקיים את המצווה "ערו ורבו". איך אפשר בצריף אחד, עם שתי נשים שהבאתי
מהבולה, לקיים את המצווה?

אשכול נאנה ואומר: מדובר על יחידה משק משפחתית. אם

אלה שני בחים, אלה שתי יחידות-משק, ואיך זה מסתדר מבחינת תקציב?

הוא מסתכל עליו בחיבה ובחיוך. היהודי אומר לו: תן

אתה יודע מה? - אני עושה אתך הסכם. אתם תתנו לי שתי יחידות ובכל שנה -
אתן שני ילדים. אז אשכול אומר לו: אחרי שכסתכל ומסתכל הוא בן: ומה יהיה
אם פעם אחת יהיו לך תאומים? והוא אומר: אתה יודע מה? - נעשה הסכם. כל
שנה שני ילדים, לכל הפחות...

עוד סיפור על אשכול בלכיש: כאשר הקמנו את לכיש,

מילא, במוטבים החקלאים עוד גרדנו איך שהוא עבודות חקלאיות, כאילו,
בתחילה. אבל בקרית-גת, בתחילה, כאשר באו יהודים, ולא היתה חקלאות ולא
שום דבר, והתעשייה עוד לא - לא הגיע לשם, ואיך מה לעשות עם היהודים.
אשכול היה אז שר האוצר ורצתי אליו עם הצעה. ומה הצעה: על-יד קרית-גת
יש תל-גת, ואמרתי: זאת היהודים נעסיק, קודם-כל, בארכיאולוגיה, שיתחילו
לחפור את התל. מי יודע? -

אז מיד הוא נזכר באכיש מלך גת ואמר: החטר משוגעים אני?..

אמרתי: אל איך פרנסה אחרת לחודשים הראשונים. אז נתן כמה אלפי לידת בתקציב
והתחלנו לעשות הפירות ארכיאולוגיות שם. חפרנו וחפרנו והרבה לא מצאו שם.
אבל חפרו פרנסה ליהודים... כאשר הגיעו לשכבה נמוכה יותר - מצאו פסל של
אלילת אשתורת, לא כל כך לבושה, ובאמת - די חביב, עשוי מחמר. חשבתי שאעשה

23.3.69

מר ל. אליאב:

נחת-רוח ואביא לו את הפסל הזה. לקחתי אותו עטוף בצמר-גפן והבאתי לירושלים והראיתי לו אותו. הוא הסתכל על האשתורה ומחזיק ומגלגל אותה מצד אל צד, וזה היה פטלון קטן, והוא אומר: אך, החצופה הכנענית האת: לא מספיק שלפני אלפי שנה הרוויחה מיהודים על כל גבעה ותחת כל עץ רענן, אז עכשיו עוד הצליחה עשרים אלף לירות להוציא מקופת האוצר...

מר גולד:

אשכול נפגש עם שר החוץ של לוכסנבורג, בענין השוק

האירופי המשותף. זה היה בשגרירות בבריסל, באנו וישבנו

בחדר ההמתנה ורבע לפני שנכנסנו, הוא אמר: כאשר אכנס - לומר לו שהוא יושב בפני מעצמה?

בארוחת הצהריים, לפני פתיחת השיחות עם אנשי השוק,

ישב עם שר החוץ של השוק, שנהן את הארוכה ולימינו אשכול ולימין אשכול -

שר החוץ האיטלקי ששמו מקיאה. אני יושב לימין האיטלקי ושומע את השיחה

ביניהם. תוך כדי השיחה, אומר לו אשכול: אילו הייתה ישראל, הייתי משוכנע ששמך מקיאבלי, ושנית אותו למקיאה...

הגב' מרים אשכול: נאמר חודה + רבה לכולם.מר ארי אבנר: האם דוברי הרוסיה מוכנים לומר כמה מלים עלאשכול,

משביל שידור לברית-המועצות?

דברי הסיום של רה"מ ג. מאיר.

רה"מ ג. מאיר: אנחנו יושבים כאן ומדברים: מדוע צריך היה להיות המצב כזה, שהיחה לאשכול כל כך הרבה עגמת-נפש בשנים האחרונות?

איני יודעת אם יש כאן מישהו שהצליח להסתיר זאת מאתנו, אך ממני - לא הצליח.
אנחנו לא רגילים לבוא אל חבר ולומר לו אי-אלו דברים טובים; זה אינו מקובל אצלנו; וזה לא רק במקרה הזה.
כבר היו מקרים קודמים, בהם חשבתי תמיד: מדוע אנחנו כל-כך קמצנים, אכזריים, כל זמן שהאיש חי? הרי איש מהיושבים כאן לא שיקר. כולנו אמרנו אמת.
אם זו האמת - מדוע היה צריך להיות לו כל כך רע?

מר גרשון זק: קצת ממנה הוא ידע, קצת מהאמת הזאת.

מר ארי אבנר: הוא ידע אפילו הרבה, אבל הוא נפגע.

רה"מ ג. מאיר: קודם-כל, הוא לא סבל מהאנשים היושבים בחדר זה. אך בכל אופן, מיום מותו של אשכול לא עובר יום, בו איני חושבת על כך. הוא לא היה איש, שאף פעם לא שגה באיזה דבר, וכאילו יש מישהו בחוכנו שאינו שוגה אף פעם.
אך כל מה שאמרנו כאן במשך שתיים וחצי, - הכל אמת. אין בזה הפרזות ולא המצאנו דברים שלא היו. ואנחנו ראינו את האיש הזה במשך שנים, כאשר יום-יום היו מקצצים קצת מחייו.
איני יודעת, אין לזה תרופה, ונורא חבל על כך...

מר סרוקר: אבל בחלקו הוא ידע על כך.

10/10/2023

1.

1. Introduction

1.1. Purpose

The purpose of this document is to provide a clear and concise overview of the project's objectives, scope, and key deliverables. It serves as a reference point for all stakeholders involved in the project.

1.2. Scope

The project will focus on the development and implementation of a new software system designed to streamline the internal workflow process.

1.3. Objectives

The primary objectives of the project are to reduce manual data entry, improve data accuracy, and increase overall operational efficiency.

1.4. Key Deliverables

The key deliverables of the project include a fully functional software application, comprehensive user training materials, and a detailed project report.

The project is expected to be completed within a timeline of six months, starting from the beginning of the fiscal year. The budget for the project is estimated to be within the allocated resources.

The project team consists of a project manager, a software developer, a data analyst, and a business analyst.

2. Project Organization

The project is organized into several key roles and responsibilities.

2.1. Roles

The roles involved in the project are Project Manager, Software Developer, Data Analyst, and Business Analyst.

2.2. Responsibilities

The responsibilities of the project team members are as follows:

The Project Manager is responsible for overall project coordination, communication, and reporting. The Software Developer is responsible for the design and development of the software application. The Data Analyst is responsible for data collection, analysis, and reporting. The Business Analyst is responsible for understanding business requirements and translating them into functional specifications.

The project is supported by a steering committee consisting of senior management members.

The project team will meet weekly to discuss progress, challenges, and next steps.

The project is expected to be completed by the end of the fiscal year.

The project is a high-priority initiative for the organization.

3. Conclusion

The project is a critical component of the organization's strategic plan.

מר נחום רוזנפלד: אדם לאדם - חיה.

השר מ. בגין: כתוב "אדם לאדם זאב". אבל בתקופתנו אומרים להיפך:

"זאב לזאב - אדם".

אך הגב' מאיר, יקירתי, רציתי לומר בעקבות דבריך:

בכל-זאת יש לכור שהאיש הלך בשיא של הישגים לאומיים, בשיא של מעמד לאומי ומעמד הסטורי.

אין להתעלם מזה: ממש בשיא.

עדי תקופה זו - לא היה שיא כזה וספק אם יהיה עוד כזה.

הוא זכה - ממש זכה.

רה"מ ג. מאיר: בזאת אין ספק. אני חושבת שהיחה לו תודעה של ימים

גדולים. בזאת אין כל ספק.

אל"מ י. ליאור: כאשר דנים בפרשת ערב מלחמת ששת-הימים, כל כמה שמדובר

ונכתב סביב זה, ואנחנו עקבנו מקרוב אחר כל תגובותיו

והתנהגותו בדברים אלה; הוא אמנם גילה אומץ-לב ואומץ אזרחי עצום.

אך הוא כאב. ואני הרגשתי שהוא כואב כאב עצום.

גב' מרים אשכול: מפני שהוא ידע ומפני שהוא ידע מה נעשה וכיצד נעשה.

אי-אפשר להתעלם מזה.

אל"מ י. ליאור: הוא ידע שהוא עומד בפני החלטות קשות, גורליות, אבל

פי שאמר עדי, כבר בימים הראשונים הוא חיכה

להחלטה זו. - -

גב' מרים אשכול: ב-17 בחודש היינו בבית-מלוך והיה צָבִי אצלנו. איני

זוכרת מה אמרתי בדיוק, והוא אמר: האם אתה מבין שזו

מלחמה, שיש כאן מלחמה? ואני אמרתי: טוב, בסדר. אני זוכרת את הויכוח

שהיה לנו אז, והיה זה אז שוב עניין של דאגה לצבא ולחלקי-חילוף. זה קרה

1950
1951
1952

1950 - 1951

1950 - 1951
1951 - 1952

1952 - 1953
1953 - 1954

1954 - 1955
1955 - 1956

1956 - 1957

1957 - 1958
1958 - 1959

1959 - 1960

1960 - 1961

1961 - 1962

1962 - 1963

1963 - 1964

23.3.1969

דברי סיכום.

ב-17 בחודש מאי.

מר גולן: אני חושב שבזמן שהיה שר האוצר, לא הייתה בו הרגשה זו

של מרירות. וזאת, למרות לחצים וויכוחים אינסופי.

הסיבה העיקרית לכך היא, כפי שגדמה לי, שמה שקרה

מבחינה נפשית לאשכול, הוא שהחל לאבד את בטחונו המלא לגבי האנשים הסובבים

אותו. הוא צריך היה להתחיל לחשוב מי הוא מי... .

רה"מ ג. מאיר: וזה היה בניגוד גמור לאופיו.

לא אשכח את הרגע בו עידה האומללה הזאת, כאשר אחרי-

הכל הוא ניגש אל בן-גוריון ואמר לו: תן לי עוד שאנס... עוד קרדיט...

טוב -

מר ארי אבנר: לא רק הרגישות שלו, אלא איך קיבל זאת, לאחר כל הימים

הקשים הללו.

מר גרשון זק: הוא אכל את עצמו.

מר עדי יפה: הוא התגבר על כך כלפי-חוץ.

גב' מלכה רם: אבל קיבל זאת באצילות בלתי-רגילה.

רה"מ ז. מאיר: יכול להיות שלולא היה מקבל זאת באצילות כזאת -

היה קל לו יותר.

אינני רופאה ואיני יודעת מה עושים דברים כאלה לאדם.

אבל הוא היה רק איש, ורחוק היה לגמרי מטינה, ואדם שרחוק היה מכל הדברים

הללו - ציין: ראו, אדם זה אינו עונה על שום דבר, ואומר שלא אכפת לו.

הנעכטיקער טאג! ועוד איך אכפת היה לו!

מה שאומר דויד זה נכון: עובדה היא שהביאו אותו למצב,

שהיה צריך להתכונן בכל אדם הסובב אותו לשאול עצמו: מה האיש הזה ומה סיבו

של זה?...

1948
1949
1950

1951

1952

...

...

1953

...

1954

...

1955

...

1956

...

1957

...

1958

...

...

...

זה היה כל כך מנוגד לאופיו, שהביא למשבר איום
בנפשו. הוא לא היה רגיל לזה, כי תמיד הורגל בגילוי-לב ובטחון. הביאו
אותו לכך, שלא ידע מי נמצא סביבו.

ד"ר רחמילביץ: הוא זכה לאהבה והערצה של העם כולו, שלא הכיר אותו
כל כך, אבל הרגיש בתחושה עמוקה, מי ומה היה אשכול.
אך חבל שצריך למות כדי לזכות בזה...

- - -

1
:
THE UNITED STATES OF AMERICA
D. C. 20540

POST OFFICE

IN THE MATTER OF THE ESTATE OF JAMES EARL RAY, DECEASED
Last Will and Testament of the said James Earl Ray, deceased, as set forth in the
Last Will and Testament of the said James Earl Ray, deceased.

THE PROBATE: James Earl Ray, deceased, was born [redacted] and died [redacted].
He was single and had no issue. His last will and testament was admitted to
probate on [redacted] and the same was confirmed on [redacted].